

afdraget, mens staten betaler 1/7 af afdraget plus renterne. Fordelingen medfører, at statens og kommunens andel af den samlede støtte afhænger af renteniveauet ved lånets optagelse. Med det nuværende renteniveau udgør den samlede statslige betaling ca. 55 pct. af den samlede ydelsesstøtte over hele lånets løbetid.

For at undgå at betalingsforholdet er afhængig af renteniveauet samt for at forenkle fordelingsnøglen foreslås det, at fordelingen af det offentlige udgifter til ydelsesstøtte til tabsindekslån ændres til en ligelig betaling mellem stat og kommune. Herved sikres, at de statslige og kommunale betalingsandele er lige store, uafhængigt af udsving i renteniveauet.

Forslaget påvirker ikke de samlede offentlige udgifter, idet der alene vil være tale om en omfordeling mellem stat og kommuner. Staten ventes at få mindredgifter på 0 mill. kr. i 1998, ca. ½ mill. kr. i 1999, ca. 5 mill. kr. i 2000 og ca. 12½ mill. kr. i 2001. Den kommunale merudgift udgør det modsvarende beløb i de enkelte år.

9. Aftalt boligforbedring

Den private byfornyelse udgør et godt forebyggende supplement og alternativ til den tungere byfornyelse. For at fremhæve dette og herved sikre en endnu bedre samordning af de forskellige byfornylsesinstrumenter foreslås det, at bestemmelserne i den selvstændige lov om privat byfornyelse indarbejdes i den offentlige byfornylseslov under betegnelsen »aftalt boligforbedring«.

Der afsættes særskilte investeringsrammer til aftalt boligforbedring i henholdsvis private udlejningsboliger og i private (ustøttede) andelsboliger. Investeringsrammerne forudsættes at udgøre 2 x 400 mill. kr. – i alt 800 mill. kr. – i 1998 og de følgende år. Rammerne fordeles efter »først-til-mølle«-princippet. Der ændres ikke i de gældende støttebestemmelser.

For yderligere at integrere den aftalte boligforbedring i den samlede kommunale byfornylses- og bygningsforbedringsindsats, foreslås det, at administrative og informationsmæssige opgaver vedrørende aftalt boligforbedring overtages af kommunerne. Der er i det væsentligste tale om opgaver, som aktuelt varetages af Bygge- og Boligstyrelsen eller af private rådgivere (revisorer og byggesagsrådgivere). Kommunen skal dog også i mindre omfang udføre nye opgaver. Således overgår genhusningsforpligtigheden fra udlejer til kommunen. Der skønnes med væsentlig usikkerhed en statslig mindrebekostning og en kommunal merbelastning som følge af decentraliseringen af aftalt boligforbedring. Det skønnes, at disse effekter udglignes af øvrige konsekvenser af lovfor-

slaget. For staten henvises blandt andet til merbelastningen ved administration af helhedsorienteret byfornyelse. For kommunerne henvises til, at en øget anvendelse af aftalt boligforbedring modsat vil mindske omfanget af bygningsforbedringsbeslutninger, som kræver en relativt tungere og mere omfattende procedure.

Samlede økonomiske konsekvenser

Ovenstående forslag ventes samlet at medføre offentlige mindredgifter på 3 mill. kr. i 1998, knap 13½ mill. kr. i hvert af årene 1999 og 2000 og godt 10 mill. kr. i 2001.

Lovforslaget – herunder introduktion af nye støttestrukturer m.v. – vil nødvendiggøre en omlægning og udbygning af det administrative styringssystem til BOSSINF-BYF til styring og kontrol af byfornylsesudgifterne. Decentraliseringen af den aftalte boligforbedring (tidligere privat byfornyelse) vil herudover kræve udvikling af et særskilt edb-baseret flerbrugersystem. Udgifterne til ekstern systemudvikling af disse systemer skønnes at udgøre i alt 5 mill., fordelt ligeligt mellem årene 1998 og 1999.

Som følge af lovforslaget forventes endvidere forøgede udgifter til administration og omlægning af EDB-systemer i Hypotekbanken på ½ mill. kr. i 1998.

Det forudsættes, at Boligministeriets budgetteringsramme i 1998 og 1999 forhøjes med tilsvarende beløb, mens den samlede besparelse på driftsrammen reduceres med 3 mill. kr. i 1998 og 2½ mill. kr. i 1999. Effekten heraf indgår i nedenstående tabel 1, der viser de samlede økonomiske konsekvenser af forslaget.

De nye instrumenter i byfornylsen finansieres som tidligere nævnt inden for den gældende investeringsramme. Indførelsen af helhedsorienteret byfornyelse, bygningsforbedringsudvalgene og beboerrådgivere vil derfor medføre en reduktion af den del af den samlede ramme, der er til rådighed for ordinær byfornyelse, mens den forhandlede finansiering og nybyggeriet omvendt forøger den ordinære del af den samlede ramme. Effekten af disse forskydninger er indregnet i tabel 1.

I tabel 1 er i øvrigt indarbejdet den samlede konsekvens af de administrative bemærkninger, herunder at forslaget samlet set ikke forventes afgørende at påvirke det samlede ressourceforbrug for henholdsvis stat og kommuner.